

Avond.

met zijn slanke zuilen en hooge triforium-
nissen is indrukwekkend, de zijbeuken en de
kruisbeuk geven aardige doorkijkjes. Even
als andere kerken van Noord-Holland is ook
deze aan het westeinde der stad gebouwd,
zoodat men haar bijna uitsluitend van de
oostzijde ziet en het koor zich naar de Lange-
straat, de aanzienlijkste straat van Alkmaar,
keert.

Wie nu, van het station, Alkmaar binnen-
komt, ziet de westzijde der kerk, welke voor
een goed deel door een leelijk 19^e eeuwsch
gesticht wordt verborgen. Al is het „vrij”

leggen van kerken een bedrijf dat tegen-
woordig terecht wordt afgekeurd, niemand
zou het betreuren, als aan den westkant te
Alkmaar wat meer ruimte gemaakt werd.

De St. Laurenskerk te Alkmaar is gerestau-
reerd, en daardoor, voor wie meent, dat een
bouwwerk door zulk een opknapping er niet
mooier op wordt, minder aantrekkelijk dan
andere monumenten. Doch wat de onhandig-
heid van den restaurator ook bedorven moge
hebben, het grootsch geheel uit de 15^e eeuw
is gebleven. Alkmaar heeft het recht, trotsch
te zijn op het bezit van zulk een kerk.

A V O N D,

DOOR

JOHAN LUGER.

Ik drink de kussen van je mond,
Als droppels dauw de avondstond,
Wen over 't laaggelegen land,
Wegsterft de heete zonnebrand.

Je oogen schijnen 't avondlicht
Zoo vredig van je aangezicht,
En als de zonne ondergaat —
Een mane is me je gelaat. . . .

Een stille bleeke mane, die
'k Te nachte van mijn bedde zie;
En die in blanke heerlijkheid
Den nieuwen zonnemorgen beidt.